



**ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΣΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ
PRAYER TO THE MOST
HOLY THEOTOKOS**

**Κάθε Τετάρτη
7:00 - 8:30 μ.μ.
Every Wednesday
7:00 - 8:30 p.m.**

**ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ
7:00 μ.μ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**



of the boat and walked on the water and came to Jesus; but when he saw the wind, he was afraid, and beginning to sink he cried out, "Lord, save me." Jesus immediately reached out his hand and caught him, saying to him, "O man of little faith, why did you doubt?" And when they entered the boat, the wind ceased. And those in the boat worshiped him, saying, "Truly you are the Son of God." And when they had crossed over, they came to land at Gennesaret.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ

Παιδικός Σταθμός – Προνηπιαγωγείο Καθημερινά

Δευτέρα – Παρασκευή 9:00 π.μ. – 5:00 μ.μ.

Νηπιαγωγείο – Δημοτικό – Γυμνάσιο

Απογευματινό καθημερινό

Δευτέρα – Παρασκευή 2:45 - 5:00 μ.μ.

καί κάθε Σάββατο 9:00 π.μ. – 1:00 μ.μ.

Αναγνωρισμένα από τό Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας.

**ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ**



**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Ἱερά Πατριαρχική Μονή
᾽Οσίας Ἐιρήνης Χρυσοβαλάντου**

36-07 23rd Avenue, Astoria, NY 11105

Phone: (718) 626-6225 Fax: 626-7669

Email: StIrene@StIrene.org

Web: www.StIrene.org

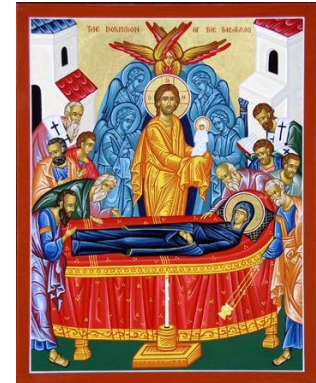
*Ἡγουμενέων: ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φιλομηλίου Ἡλίας
Ἐφημέριος: ᾽Οσιολογ. Ἱερομόναχος π. Ἀρτέμιος Γρηγοριάτης*

**Κυριακή 14 Αὐγούστου
Sunday August 14**

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἐπάνω ἀπό τό Σταυρό ο Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός, ἔδωσε ἐντολή και τὴν Παναγία μητέρα του παρέλαβε ο Ἰωάννης ο Ευαγγελιστής στο σπίτι του, ὅπου διέμενε μαζί με τον ἀδελφό του Ἰάκωβο και τὴ μητέρα του Σαλώμη, συγγενή τῆς Θεοτόκου. Ὅταν δε ἦλθε ἡ στιγμή να τελειώσει τὴν ἐπίγεια ζωὴ τῆς, ἄγγελος Κυρίου (ἡ παράδοση λέει ὅτι ἦταν ο Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ) τῆς το ἔκανε γνωστό τρεῖς μέρες πριν.

Ἡ χαρὰ τῆς Θεοτόκου



Κυριακή 14 Αὐγούστου

7:00 τό ἑσπέρας:

**ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ, χοροστατούντος τοῦ Θεοφιλεστάτου
Ἐπισκόπου Φιλομηλίου κ. Ἡλία. Θά ψαλλοῦν
τά Ἐγκώμια τῆς Κοιμῆσεως.**

**ΔΕΥΤΕΡΑ 15 Αὐγούστου:
Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**

8:00 – 11:00 τό πρωί.

Πανηγυρική Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

υπήρξε μεγάλη, διότι θα συναντούσε το μονογενή της Υιό και Θεό όλων των ανθρώπων. Πήγε, λοιπόν, και προσευχήθηκε στο όρος των Ελαιών, όπου συνήθιζε να προσεύχεται και ο Κύριος Ιησούς. Έπειτα, γύρισε στο σπίτι του Ιωάννη, όπου έκανε γνωστή την επικείμενη κοίμηση της.



Η παράδοση αναφέρει ότι την τρίτη ημέρα από την εμφάνιση του αγγέλου, λίγο πριν κοιμηθεί η Θεοτόκος, οι Απόστολοι δεν ήταν όλοι στα Ιεροσόλυμα, αλλά σε μακρινούς τόπους όπου κήρυτταν το Ευαγγέλιο. Τότε, ξαφνικά νεφέλη τους άρπαξε και τους έφερε όλους μπροστά στο κρεβάτι, όπου ήταν ξαπλωμένη η Θεοτόκος και περίμενε την κοίμηση της. Μαζί δε με τους Αποστόλους ήλθε και ο Αρεοπαγίτης Διονύσιος, ο Άγιος Ιερόθεος ο διδάσκαλος του Διονυσίου, ο Απόστολος Τιμόθεος, και οι λοιποί θεόσοφοι Ιεράρχες.

Όταν εκοιμήθη, με ψαλμούς και ύμνους την τοποθέτησαν στο μνήμα της Γεσθημανή. Επειδή, κατά θεϊαν οικονομίαν, ένας από τους Αποστόλους (ο Θωμάς όπως λέει η παράδοση) δεν ήταν παρών στην κηδεία της Θεομήτορος, ζήτησε να ανοιχτεί ο τάφος ώστε να προσκυνήσει και αυτός το Σώμα της Θεοτόκου.

Έτσι, μετά από τρεις ημέρες, άνοιξαν τον τάφο και έκπληκτοι διαπίστωσαν ότι η Παναγία αναστήθηκε σωματικά και ανελήφθη στους ουραμούς. Και βέβαια, όλη η ανθρωπότητα, με ευγνωμοσύνη για τις πρεσβείες της στο Σωτήρα Χριστό, αναφωνεί: «Χαίρε, ω Μητέρα τής ζωής».

[The Dormition of our Most Holy Lady the Theotokos and Ever Virgin Mary](#)

Concerning the Dormition of the Theotokos, this is what the Church has received from ancient times from the tradition of the Fathers. When the time drew nigh that our Savior was well-pleased to take His Mother to Himself, He declared unto her through an Angel that three days hence, He would translate her from this temporal life to eternity and bliss. On hearing this, she went up with haste to the Mount of Olives, where she prayed continuously. Giving thanks to God, she returned to her house and prepared whatever was necessary for her burial. While these things were taking place, clouds caught up the Apostles from the ends of the earth, where each one happened to be preaching, and brought them at once to the house of the Mother of God, who informed them of the cause of their sudden gathering. As a mother, she consoled them in their affliction as was meet, and

then raised her hands to Heaven and prayed for the peace of the world. She blessed the Apostles, and, reclining upon her bed with seemliness, gave up her all-holy spirit into the hands of her Son and God.

With reverence and many lights, and chanting burial hymns, the Apostles took up that God-receiving body and brought it to the sepulcher, while the Angels from Heaven chanted with them, and sent forth her who is higher than the Cherubim. But one Jew, moved by malice, audaciously stretched forth his hand upon the bed and immediately received from divine judgment the wages of his audacity. Those daring hands were severed by an invisible blow. But when he repented and asked forgiveness, his hands were restored. When they had reached the place called Gethsemane, they buried there with honor the all-immaculate body of the Theotokos, which was the source of Life. But on the third day after the burial, when they were eating together, and raised up the artos (bread) in Jesus' Name, as was their custom, the Theotokos appeared in the air, saying "Rejoice" to them. From this they learned concerning the bodily translation of the Theotokos into the Heavens.

[Apolytikion in the First Tone](#)

In giving birth, thou didst preserve thy virginity; in thy dormition, thou didst not forsake the world, O Theotokos. Thou wast translated unto life, since thou art the Mother of Life; and by thine intercessions dost thou redeem our souls from death.

[Gospel Reading](#)

9th Sunday of Matthew

The Reading is from Matthew 14:22-34

At that time, Jesus made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds. And after he had dismissed the crowds, he went up into the hills by himself to pray. When evening came, he was there alone, but the boat by this time was many furlongs distant from the land, beaten by the waves; for the wind was against them. And in the fourth watch of the night he came to them, walking on the sea. But when the disciples saw him walking on the sea, they were terrified, saying, "It is a ghost!" And they cried out for fear. But immediately he spoke to them, saying "Take heart, it is I; have no fear."

And Peter answered him, "Lord, if it is you, bid me come to you on the water." He said, "Come." So Peter got out